

DISCURS PREMIS 20 DE FEBRER

Membres de la corporació municipal, regidor de Cultura, guardonats del 20 de febrer 2018, premiats d'altres anys, reina i dames de la ciutat, associacions i entitats, senyores i senyors, molt bona vesprada.

Hui és un gran dia de celebració. Al llarg de tota la jornada estem commemorant els nostres orígens com a poble, fermament arrelats al voltant de la Carta Pobla atorgada per Jaume Primer en 1274. Encara que ens separen 744 anys d'història, els primers vila-realencs que, a partir d'aquell moment, començarien a poblar estes terres no són tan diferents dels de hui en dia. Perquè l'esperit de superació i el no tenir por als reptes que ens presenta la vida han sigut, sempre, la nostra senya d'identitat.

Així ho han demostrat els nostres Premis 20 de Febrer de 2018. El futbolista César Arzo, l'Associació Gastronòmica de Vila-real, l'emissora Ràdio Vila-real i la comare Maria Pilar Pons. Tots ells, vila-realencs i vila-realencques de pro que han sabut aportar, cadascú des de la seua disciplina, un granet de sorra per fer millor la vida de tota una societat.

En els nostres orígens com a poble, ara fa 744 anys, es troba la ferma voluntat de crear una ciutat digna, amb els drets i obligacions que en aquell moment li corresponien. Una ciutat en la que es poguera viure en condicions òptimes per als nous habitants d'estes

terres, i on la paraula donada, en este cas en la Carta Pobla, fóra llei i compromís de fer d'este territori junt al Millars, un lloc estratègic i digne de pertànyer al braç reial. Crec que els vila-realencs i vila-realencques mai hem descuidat, al llarg de la nostra història, l'enorme responsabilitat de fer de Vila-real una ciutat que cada dia oferisca la seua millor cara per a tots els que ací hi viuen.

Sempre hem escrit la nostra història de manera ferma. Ja siga sobre un manuscrit d'elegant i enrevessada lletra escrit fa vora 750 anys, o amb el llenguatge digital i intangible que ens fan ser hui en dia Ciutat de la Ciència i la Innovació. De la Salut i de l'Esport, Educadora i de Festivals, Congresso i Esdeveniments. És a dir, una ciutat que es cuida i cuida del seus; que genera coneixement, es forma i difon eixe coneixement. Un Vila-real, en definitiva, que avança ferm i amb il·lusió cap al futur.

Esta ciutat és possible gràcies a la nostra gent, a tots els vila-realencs i vila-realencques que teixim, amb les nostres accions, la societat local. Entre ells, i de manera molt especial, els guardonats amb els 20 de febrer en la seua edició de 2018. Persones que han contribuït, amb la seua trajectòria, a fer identitat i a reforçar el teixit associatiu, cultural i social de la nostra ciutat.

Quatre premiats que, des de les seues respectives posicions, han acompanyat a nombroses generacions de vila-realencs i vila-realencques en la seua evolució. Són, tots ells, capítols fonamentals de la vida de tots nosaltres.

MARIA PILAR PONS BELTRÁN

El primer capítol de la vida de cada vila-realenc comença amb el naixement. El moment què es dóna a llum, si ho veiem des del punt de vista de la mare, o de vindre al món, si ho veiem des de la perspectiva del xiquet que acaba de nàixer.

En qualsevol cas, implica un canvi únic i màgic tant en la mare com el fill, un viatge extraordinari del que en sap molt la nostra guardonada, la matrona Maria Pilar Pons Beltrán. Com tot viatge, la companyia que portem resulta fonamental, i en este sentit, la trajectòria de Maria Pilar demostra que ha sigut una excel·lent companya de viatge per a generacions i famílies de Vila-real durant les últimes dècades, estant present en el moment del naixement i abans en la preparació al part.

Maria Pilar Pons és un exemple de vocació, professionalitat i reivindicació dels drets de la dona. Va decidir ser matrona en els anys 60, quan encara a moltes dones se li tancaven les portes de moltes carreres i professions. Però Maria Pilar tenia ben clar el seu objectiu. Va aconseguir estudiar a València, va estar fent guàrdies al que hui en dia és l'hospital general de Castelló on hi havia 10 ó 12 parts per guàrdia, i va aconseguir finalitzar l'especialitat als 21 anys amb Matrícula d'Honor. A més, va lluitar fins ser la primera dona en col·legiar-se a l'escola d'ATS.

Seguint les passes de Dolores Cano Royo, la primera dona que va aconseguir convertir-se en comare amb titulació universitària a Vila-

real, el 1891, tot reduint la mortalitat postpart des d'un 25 fins a poc més de l'1%, la nostra homenatjada va poder fer el que sempre havia somiat. Ajudar a què arribe al món un nou ésser humà. I fer-ho en el seu poble, Vila-real. Maria Pilar va començar a fer-ho en l'època del *baby boom*, així que prompte hi va tindre moltes alegries que compartir amb nombroses famílies de Vila-real. Ella ha sigut partícip i testimoni de l'evolució de la professió. Primer durant els parts en els domicilis materns, i després ja en clíniques on el SEAT 600 de Maria Pilar feia d'ambulància. Va treballar durant molt de temps també a la Clínica Maternal de La Luz, encara que ha sigut al Centre de Salut de la Bòvila on ha desenvolupat especialment la seua carrera, sempre en contacte permanent amb el servei corresponent de l'Hospital de la Plana. I, per si fóra poc, hi va crear la primera escola de preparació al part de Vila-real, junta a una companya. Un servei innovador per a l'època.

En definitiva, una dona que ha sigut comare de generacions de vila-realencs i vila-realencques que, gràcies a ella, han vingut al món amb una excel·lent acompanyant.

ASSOCIACIÓ GASTRONÒMICA

Com déiem, els nostres premiats han estat presents en molts capítols de la vida dels veïns de Vila-real. El primer, el del naixement, al qual li segueix un altre fonamental: el de nodrir-se i alimentar-se per a créixer. I d'eixa alimentació en sap molt

l'Associació Gastronòmica i Cultural de Vila-real, encarnada pel seu president, Ximo Abril.

Una gastronomia que és salut i nutrició, però també diversió, cultura i identitat. Diuen que som allò que mengem, i no en un plànol merament material. I és que els ingredients que utilitzem i els plats que preparem ens defineixen com a poble. Ens parlen del nostre territori i de com el conreem. Ens parlen de si és hivern o estiu, de si les pluges ens han acompanyat o no, o de si al poble del costat han pogut eixir a pescar. Ens revelen la nostra cara més científica i metòdica, en plasmar-se en receptes detallades i invariables al llarg de les dècades, a les quals, tanmateix, els millors cuiners sempre són capaços d'introduir les millors innovacions. Són olors i textures que ens parlen de la nostra família i la nostra tradició, perquè els hem conegut des de menuts. I ens parlen de futur, al descobrir nous sabors que en combinació amb altres ens sorprenen positivament.

Per conservar eixa cultura gastronòmica vila-realenca, resulta fonamental l'existència i la tasca de l'associació que hui guardonem. Són els vigilants dels sabors. Els guardians d'una memòria culinària que no es pot perdre.

Durant les seues dècades d'existència, l'associació ha estat i segueix estant formada pels millors restauradors de Vila-real que, amb la seua tasca diària, contribueixen a fomentar l'oferta d'oci d'esta ciutat. Una associació que al llarg de tot este temps ha organitzat innumerables tallers i jornades, rutes gastronòmiques o activitats que han dinamitzat la cultura gastronòmica de Vila-real

tant per als seus veïns com per als visitants. Donant a conèixer el millor de la cuina vila-realenca a propis i forasters.

I sempre, recordant la premissa sobre la que es va fundar esta associació als seus inicis. Que estos grandíssims professionals dels fogons són, abans que restauradors, autèntics amics a qui els uneix la passió per la gastronomia. Ximo Abril, Emilio Miralles, Quini del Prado, Óscar Recatalá, Pedro del Prado, Óscar Recatalá, Asier Manzano, Pascual Balaguer y, sempre en la nostra memòria, Pepe Cabanes, el Dimoni. Sou l'esperit de la nostra cuina, que és pràcticament com dir de la nostra cultura, la nostra història i la nostra festa. Perquè, com a bons mediterranis, una celebració no ho és sinó es fa al voltant d'una taula ben parada. Enhorabona i que mai perdeu eixe sa esperit que tantes alegries culinàries ens dóna a tot Vila-real.

CÉSAR ARZO

Amb els nostres primers premiats, els vila-realencs han nascut i s'han nodrit. Amb el nostre tercer guardonat, es revela una nova faceta, la més lúdica de l'ésser humà: jugar. Hi ha alguna imatge que exemplifiqui més el joc que la d'un xiquet o una xiqueta gaudint al carrer d'una pilota? De vegades, eixos jocs es converteixen en esports i en carreres professionals llargues i consolidades. Ell, César Arzo, és un bon exemple.

Mai ha deixat de jugar, d'imaginar tocs i passes, de fer-los realitat fent del futbol la seua passió i la seua professió. D'alçar murs de contenció quan el rival s'aproxima.

Hi va debutar fa més de 15 anys, vestint el groguet del Villarreal, la seua ciutat. Una llarga carrera amb un mèrit extraordinari. Perquè no és fàcil mantenir-se tres lustres al peu del canó. Primer a ta casa natal, al Submarí, el nostre estimat equip groguet. Després recorrent Espanya i el món, a Múrcia, a Huelva, a Valladolid, a Saragossa, a la lliga belga, a la israeliana, a la grega, i fins i tot a Kazajistán. I després de tota esta trajectòria, ara el tornem a tindre ben propet de casa, en les files del Club Gimnàstic Tarragona. Allí ha sigut presentat fa sols unes setmanes.

Crec que parle en nom de tota la corporació i de tota la ciutat de Vila-real quan et dic que admirem el teu continu rodatge, ja que des que vas debutar no has parat de sumar nous passos en la teua trajectòria. De reinventar-te una i altra vegada.

I sobre tot, estem molt orgullosos que mai t'oblides de la teua casa. Ni de la futbolística, ni la d'esta ciutat que tant t'aprecia i valora els teus mèrits. Esperem poder seguir gaudint d'ells durant molt de temps.

Ja hem vist tot allò que comprén la trajectòria d'un vila-realenc reflectit en els nostres diferents guardonats. Perquè com diem, els mèrits que els avalen acompanyen l'evolució de tot veí o veïna de Vila-real. Nàixer. Alimentar-se bé. Jugar... I després? Sens dubte,

és moment crucial quan eixa persona aprén una cosa fonamental. Parlar, aprendre el valor de la comunicació.

RÀDIO VILA-REAL

El poder de la paraula s'encarna en la nostra propera guardonada. L'emissora Ràdio Vila-real, amb Fernando Peris al front com soci fundador i director.

Una ràdio que també esta setmana ha celebrat, com totes les seues germanes, el Dia Mundial de la Ràdio, un dia que ret homenatge a eixe gran emblema de la d'informació, entreteniment, crítica i cultura que és este mitjà. Sempre, amb els matisos variats de la veu humana, que fan de la ràdio potser el més proper i el que connecta d'una manera més directa amb els oients.

En el cas de Ràdio Vila-real, són ja 26 anys connectant amb l'audiència. 26 anys d'història iniciats per un grup d'empresaris encapçalat per Fernando Peris, a qui hui tenim ací com a soci fundador i director.

Durant estes dècades d'existència, Ràdio Vila-real ens ha acompanyat. Ens ha informat, ens ha entretingut i el que és més important, ens ha fet sentir, també a través de les ones, clarament vila-realencs. Perquè per a esta emissora, esta ciutat ha sigut sempre el seu motor i la seua raó de ser.

Informant sobre tot allò que succeeix en la vida cultural, política, social, i molt especialment esportiva de Vila-real. Contant l'última hora. Analitzant l'actualitat. Narrant històries més personals. Divertint quan cal. Emocionant.

Sempre amb senyes d'identitat pròpies com l'ús del valencià, o la selecció de compositors locals per a les sintonies de la cadena. Entre elles, la del nostre Fill Predilecte Rafael Beltrán Moner o el compositor Alfredo Sanz. Senyes d'identitat que han afavorit, durant tots estos 26 anys, la identificació amb l'audiència, amb una connexió que hui en dia encara continua.

Nomenar personalment tots els locutors, tècnics, periodistes, comercials que han format part de la vida d'esta emissora donaria segurament per a un altra gala de premis 20 de febrer. Des del seu primer director, Pepe Chiva, a Susana Pérez, al front hui de l'emissora, amb Xelo, Montse, Javi, Sheila, Núria i Mónica. Ells posen hui la veu a les nostres històries, als gols de l'equip del nostre cor, a l'esdevenir de Vila-real. Però són molts més els que han fet possible història de la ràdio a la nostra ciutat. Carmen Lourdes Costa, Alicia Llop, Marta Navarro, Fernando Fuster, Juan Bautista Catalán Mínguez, Gemma Font, Ana Artero, Víctor Franch... Des d'ací, valga el nostre reconeixement a tota la seua tasca que ha fet possible que, el somni iniciat fa més d'un quart de segle per aquelles pioners de Vila-real, haja sigut tot un èxit.

Quan he començat estes paraules, he dit que Vila-real és una ciutat que es cuida i cuida dels seus, que es forma i transmet el

coneixement que genera. Els nostres premiats de hui en són un exemple el millor exemple. Una dona de ciència i de salut, lluitadora i artífex de la vida; un jove esportista que ha aconseguit fer de la seua passió, el futbol, una professió plena d'èxits; una associació cultural que vetla per la nostra tradició culinària sense deixar mai de crear i d'innovar; un mitja que ha ajudat a generacions de vila-realencs a formar-se i comunicar-se, donant tot el sentit a aquesta paraula tant necessària hui en dia: posar en comú. Fer comunitat.

És gràcies a gent com vosaltres que Vila-real és hui dia la ciutat capdavantera, avançada, que som. Enhorabona. Vos agraïm a tots la tasca tan valuosa per fer cada dia de Vila-real un lloc millor.

Moltes gràcies al personal de l'Auditori per fer possible, un any més, este emotiu acte. I, a tots vostès, moltes gràcies per la seua atenció.

Molt bona vesprada i visca Vila-real